

ASRO – 10 ANI DE ACTIVITATE CA ORGANISM NAȚIONAL DE STANDARDIZARE

80 DE ANI DE ACTIVITATE DE STANDARDIZARE ÎN ROMÂNIA

GHEORGHE ȚUCU, președinte ASRO

Începuturile activității de standardizare din România se încadrează în peisajul evoluției internaționale în acest domeniu. Sfârșitul secolului al 19-lea și începutul secolului 20 au coincis cu formarea statului național român, fapt care a condus la o dezvoltare economică fără precedent pe meleagurile noastre pe fondul exploziei tehnologice și progresului științei și tehnicii pe plan mondial.

Pe fondul dezvoltării României în acea perioadă în care Timișoara în anul 1884 a fost primul oraș european iluminat cu gaz, în contextul apariției căilor ferate în anul 1869, al podurilor peste Dunăre construite de Anghel Saligny la 1895, al dezvoltării agriculturii precum și al exploatarei bogățiilor naturale, cum ar fi lemnul și petrolul, România a beneficiat de aportul unei pleiade de ingineri români de excepție școliți în cele mai renumite universități din Europa într-o construcție națională compatibilă cu cea a marilor națiuni europene ale epocii, inclusiv în domeniul activităților de standardizare racordând astfel România la preocupările vremii.

În acea perioadă, pe plan național, o importantă contribuție în evoluția activităților de avangardă, care includ și primele activități legate de standardizare, a adus-o societatea civilă, care prin „Societatea Politehnică”, încă de la sfârșitul secolului 19, a susținut activitățile de avangardă împărtășite de inginerii români.

După primul război mondial, în anul **1918**, a avut loc și constituirea **Asociației Generale a inginerilor din România - AGIR**. Pe fondul revigorării industriei și al împlinirii idealului secular al românilor, Marea Unire, a avut loc la Iași, primul Congres al Inginerilor din România, la 15 octombrie 1921, care evidențiază în moțiunile sale, pe lângă prefigurarea direcțiilor de dezvoltare națională pentru acea perioadă și necesitatea activității de standardizare pentru satisfacerea nevoilor din domeniul industrial, comercial, al lucrărilor publice, transporturilor, al joncțiunii rețelelor de cale ferată prin normalizarea sistemelor de tracțiune electrică precum și uniformizarea sistemului de transmitere a energiei electrice.

Pătrunderea capitalului străin pe piața românească, cu precădere în industria de extracție

și prelucrare a petrolului, a făcut ca diferite sisteme de standardizare din țările dezvoltate, cum ar fi SUA, Franța, Anglia, Germania, să pătrundă în România ajungând să fie cunoscute bine de specialiștii români.

Atât „Societatea Politehnică” cât și Asociația Generală a Inginerilor din România – AGIR au susținut în următorii ani participarea la diferite congrese internaționale în care problematica standardizării a fost prezentă și s-au implicat alături de alte organizații și autorități ale statului cum ar fi Ministerul Economiei și Comerțului, în organizarea pe plan național a activității.

Cunoscând preocupările existente la nivel internațional, activitatea națională a fost orientată spre crearea unor organisme care să răspundă cerințelor comunității internaționale, care să conducă la unirea eforturilor tuturor națiunilor pentru realizarea unor standarde cât mai larg acceptate de națiunile lumii.

În acest context, la data **de 4 ianuarie 1927**, după cum se afirmă în documentele AGIR, s-a constituit **Comitetul Electrotehnic Român** sub conducerea Prof. Dragomir Hurmuzescu în anul 1927 și a profesorului Vasilescu Carpen în anul 1928, care au devenit și vicepreședinți ai CEI după ce în anul **1927 România** a devenit cea de-a 26 țară care se alătură **Comisiei Electrotehnice Internaționale (CEI)**.

Atât documentele „Societății Politehnica” cât și ale Asociației Generale a Inginerilor din România – AGIR ne confirmă înființarea în anul **1928 a Comisiunii Normelor Industriei Române** de la care ne-a rămas și proiectul primei metodologii de standardizare.

Perioada de constituire se încadrează, ca și în cazul Comitetului Electrotehnic Român, în contextul preocupărilor europene și internaționale în domeniul standardizării care ajunseser să-și cristalizeze ideile pentru crearea organismelor internaționale de standardizare care aveau drept scop diminuarea rivalităților economice și evitarea obstacolelor în calea comerțului.

Continuând retrospectiva activității de standardizare din România anilor '30 și '40 putem consemna activitatea de standardizare care s-a desfășurat în strânsă legătură cu activitatea economică fiind făcute reorganizări ale activității pentru adaptarea la necesități. Putem menționa reorganizarea din anul **1930** când sarcinile Comisiunii Normelor Industriei Române au fost preluate de **Oficiul de Raționalizare și Normalizare (ORN)**.

După cel de-al doilea război mondial includerea României în blocul comunist a condus la naționalizarea mijloacelor de producție la 11 iunie 1948, desființarea pieței libere și apariția economiei centralizate. O economie centralizată presupunea un alt tip de organizare în care inițiativa particulară este interzisă, monopolul statului fiind instaurat și protejat. Acest lucru a determinat și reorganizarea activității de standardizare prin **Decretul 334 din noiembrie 1948**, prin care activitatea era preluată de la **Centrul Român de Normalizare (CR-Nor-AGIR)**, aflat în sfera societății civile, la Comisiunea de Standardizare, aflată în subordinea Consiliului de Miniștri.

Istoria standardizării consemnează mai multe reorganizări ale Comisiunii de Standardizare până în anul **1970**, în care s-a constituit **Institutul Român de Standardizare**, care a funcționat până în anul **1998**.

Reorganizarea activității prin **Ordonanța Guvernului nr. 19/1992**, semnarea Acordului de asociere a României cu Uniunea Europeană, ratificat de România prin Legea nr. 20/1993, prin care, România s-a angajat să susțină prioritățile standardizării stabilite pentru acea perioadă: cooperarea în scopul de a reduce diferențele în domeniul procedurilor privind standardizarea și stabilirea conformității, promovarea alinierii României la standardele europene și încurajarea participării active și regulate a României la lucrările organizațiilor specializate (CEN, CENELEC, ETSI)(Articolul 75).

Corelat cu obligațiile și angajamentele care decurg din documentul de poziție pentru capitolul de negociere "Libera circulație a mărfurilor", activitatea de standardizare s-a focalizat cu prioritate pe îndeplinirea acestor obiective care, în fapt, preiau obiectivele sistemului european de standardizare. Apariția **Ordonanței Guvernului nr. 39/1998**, pune pe alte baze activitatea de standardizare din România creind premisele construcției unei infrastructuri compatibile cu cerințele Uniunii Europene.

ASRO – 10 ani de activitate ca organism național de standardizare

Pe data de **2 octombrie 1998**, la Cercul Militar Național a avut loc, într-o atmosferă festivă și în prezența a numeroși invitați, **Adunarea Generală de constituire a Asociației de Standardizare din România (ASRO)**. Cu acest prilej dl. Steffen Skovmand, Prim Consilier la Delegația Comunității Europene în România, a felicitat România pentru eforturile depuse în vederea înființării noului organism de standardizare precizând că standardizarea constituie o latură a politicii europene, care contribuie la armonizarea legislației și la dezvoltarea economică, la libera circulație a produselor, serviciilor și persoanelor.

Au urmat apoi ani de muncă intensă pentru crearea unui organism de standardizare care să corespundă criteriilor impuse de organismele europene de standardizare membrilor săi naționali.

Primul pas în această direcție a fost adoptarea standardelor europene concomitent cu anularea standardelor naționale originale conflictuale, condiție preliminară pusă oricărui candidat în vederea aderării la UE. Au urmat alți pași care au condus la compatibilizarea activității noastre cu cea a organismele europene de standardizare care ne-au apropiat de țelul propus.

Rezultatele nu s-au lăsat așteptate și munca întregii comunități de standardizare a fost răsplătită. Organismul național de standardizare, **ASRO** a fost admis în organismele europene de standardizare în **ianuarie 2006 la CEN și februarie 2006 la CENELEC**, după știința noastră fiind prima structură din România care a fost admisă în structurile europene.

Drumul nu a fost ușor, am avut alături de noi comunitatea europeană, care prin programul Phare ne-a dotat cu echipamente, membrii CEN și CENELEC cum ar fi DIN, British Standard, AENOR și AFNOR, care au derulat programe de pregătire cu specialiștii români pentru atingerea obiectivelor noastre. O mulțumire specială aducem Guvernului Olandei, care a

susținut pregătirea noastră cu un program de aproximativ 500.000 USD pe durata a doi ani, fapt care ne-a netezit drumul pentru îndeplinirea condițiilor de a deveni membrii CEN-CENELEC.

Am avut alături de noi reprezentanții autorităților publice din România, începând cu Guvernul, Ministerul Industriei și Resurselor, celelalte ministere, care au susținut și susțin realizarea programului de adoptare a standardelor europene, de a cărui realizare a depins în mod direct accesul României în UE.

Am avut și avem sprijinul Camerelor de Comerț din București și din țară, unde activitatea de standardizare este prezentă. Am beneficiat de concursul unor asociații profesionale și patronale în realizarea misiunii noastre. Am beneficiat de sprijinul industriei care și-a trimis reprezentanții în comitetele tehnice române, care au dus o muncă susținută în realizarea obiectivelor pe care ni le-am propus.

Doresc să mulțumesc tuturor celor menționați precum și tuturor celor care într-un fel sau altul au contribuit la dezvoltarea activității de standardizare de-a lungul istoriei sale, generațiilor de experți din organismul național de standardizare indiferent de denumirea lui precum și din comitele tehnice pentru efortul depus în activitatea de standardizare națională, europeană și internațională.

Astăzi, după 10 ani, marcați de eforturi susținute în planul construcției unui organism național capabil să se alăture celorlalte organisme naționale în structurile europene de standardizare, putem afirma că principala noastră misiune fost îndeplinită cu succes.

Calitatea de membru cu drepturi depline în organismele europene de standardizare aduce în fața comunității românești de standardizare noi provocări la care trebuie să facem față și anume, participarea activă la activitatea de standardizare europeană și internațională. Sperăm că noile provocări vor conduce la mobilizarea întregii comunități de standardizare din România pentru a răspunde pe măsura interesului economic și competenței specialiștilor noștri.

Vă mulțumesc !